

Dr. Jean-Jacques Charbonier

Medic anestezist-reanimator

*Cele 7 motive
pentru a crede
în Lumea de Dincolo*

Pentru sceptici și critici

Prefață de Dr. Olivier Chambon

Postfață de Dr. Emmanuel Ransford

Editura For You
București

Prefață

Atenție, operă de utilitate publică! În 10–15 ani, ceea ce afirmă astăzi dr. Charbonier în privința supraviețuirii conștiinței după moartea corpului fizic probabil că va părea ceva foarte banal. Dar, în prezent, el este singurul care are curajul să afirme acest fapt cu o deosebită claritate, bazându-se pe știință, în pofida atacurilor virulente și adeseori personale din partea materialiştilor, a scepticilor și a zeteticienilor¹ de toate felurile, a căror țintă a fost.

Într-un stil foarte plin de viață și plăcut de lecturat, J.-J. Charbonier ne demonstrează cât de important este să ne reconsiderăm punctul de vedere asupra morții, ținând cont de ultimele descoperiri științifice. Din această lucrare vei învăța că, mulțumită datelor adunate în numeroase studii științifice în decursul ultimilor 35 de ani, motivul cel mai bun pentru a crede în Lumea de Dincolo provine din faptul că ipoteza existenței unei vieți după moarte este mult mai valabilă decât ipoteza materialistă, contrară, care afirmă că nu există nimic după moarte. Demonstrația este deja făcută fie și numai pe baza cazului

¹ Din grecescul *zetetikos*, „căutare“, „investigare“; denumire dată discipolilor filosofului grec Pyrrhon, care se ocupau cu studierea rațională a fenomenelor paranormale, a terapiilor alternative și a tuturor teoriilor pseudoștiințifice. (n.tr.)

Pamela Reynolds și a felului în care Jean-Jacques Charbonier respinge obiecțiile nefondate ale materialiştilor în această privință, ceea ce dovedește (am spus bine că *dovedește*) independența completă a conștiinței față de creier și supraviețuirea ei după moartea acestuia.

Cartea doctorului Charbonier poate relua titlul celei scrise de omul de știință Charles Tart, *The End of Materialism [Sfârșitul materialismului]*. De fapt, este suficient să binevoim a face efortul de a analiza cu minimum de rațiune faptele expuse: îndoiala nu mai este acceptabilă ca alternativă, materialismul este înlăturat cu o lovitură definitivă, căci viața conștiinței continuă într-adevăr după moartea trupului.

Colegul meu propune termenul de „experiență de moarte provizorie“, considerat de el mult mai adecvat decât cel de EMI („experiență de moarte iminentă“), folosit în mod obișnuit în literatura de specialitate (sau NDE, Near Death Experience, la anglo-saxoni).¹ După cum afirmă el, pe bună dreptate, „posesorul unei inimi oprite nu este «aproape de moarte», nici «la granițele morții» sau în «stare de moarte iminentă»; el este *deja* mort și adesea chiar de mai multe minute“.

Unii afirmă – în mod fals, după opinia mea – că EMI „este ca și când ai fi în zona de tranzit a aeroportului, nu ai luat până la urmă avionul și nici nu știi de fapt care îți este destinația finală“. Dimpotrivă, totul pare să indice că, în decursul unei EMI, se ia cu adevărat avionul, se și aterizează în „tărâmul morților“, dar după aceea pleci de acolo, fiindcă ai avut șansa de a deține un bilet de întoarcere, spre deosebire de cazul unei morți obișnuite și ireversibile.

¹ NDE este termenul folosit internațional. În română, termenii uzuali sunt ELM (experiență la limita morții) și/sau EAM (experiență aproape de moarte). (n.tr.)

Prin urmare, în acest manual practic se pune în discuție problematica morții și ce urmează să ni se întâmple după viața terestră. Ai achiziționat într-un fel „ghidul de turism de după viață“, o modalitate de a te pregăti pentru propria Mare Trecere sau pentru decesul cuiva apropiat ție, ca să profiți din plin de această „ultimă călătorie“.

Persoanele care au avut experiențe de contact cu moartea susțin faptul că ceea ce au trăit în acele momente este „mai real decât însăși realitatea“ și că pentru ele nu mai încapă îndoială asupra existenței Lumii de Dincolo. Acești oameni nu mai au teamă de moarte, iar transformarea lor spirituală în anii imediat următori experienței lor constituie un argument major în favoarea autenticității contactului avut de ei cu o altă realitate.

După cum a demonstrat profesorul Kenneth Ring, impactul pozitiv și pe termen lung al EMI-urilor asupra vieții celor care au avut parte de aceste experiențe se poate transmite într-o anumită măsură, precum un fel de virus pozitiv, la aceia care citesc relatările acestor „experimentatori“. Prin cartea pe care o ții în mâini, cred că vei contacta și tu acest „virus“, care îți va schimba cât de curând viața! Pe termen lung, el aduce umorul, iubirea și bucuria în viața cea de toate zilele. Este cu atât mai ușor să ne relaxăm în fața vieții cu cât știm că aceasta continuă după moartea trupului și că nu ducem cu noi dincolo decât esențialul, respectiv conștiința proprie, cunoștințele dobândite, capacitatea noastră de a iubi și legăturile personale de dragoste.

Voi încheia această prefață oferindu-ți din toată inima mea ceea ce i-am transmis autorului prin e-mail de îndată ce am finalizat lectura prezentei lucrări:

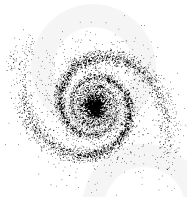
Drag confrate,

Tocmai ți-am terminat de citit opera. Ce carte strălucită, clară – și cât de convingătoare! Sunt

sigur că ea va reprezenta o operă de referință pentru a deschide mintea și a atinge inima marelui public. Cu câtă evidență expui faptele, toate aceste mărturii frumoase aflate „la prima mână“, și cu câtă ușurință demontezi argumentele materialiştilor care te/ne contrazic, atât de previzibili în naivitatea ignoranței lor!

Bravo și mulțumesc pentru tot, fiindcă lecțiile despre moarte ne învață atât de eficient cum să trăim mai bine!

*Dr. Olivier Chambon,
psihiatru și psihoterapeut¹*

¹ Autor al cărții *La médecine psychédélique* [Medicina psihe-delică], Les Arènes, 2009, și coautor al cărții *Le chamane et le psy* [Șamanul și psihicul], Mamaeditions.com, 2010, cu Laurent Huguelit. (n.aut.)

Introducere

Oamenii mă întreabă adesea: „Doctore, spuneți că sunteți convins de existența unei Lumi de Dincolo, dar aveți să ne dați cel puțin un singur motiv bun pentru care faceți această afirmație?” Sau: „Știu că ați scris mai multe cărți despre viața de după viață. Îmi doresc să pot face cadou una care să nu fie nici prea încărcată de termeni medicali, nici prea complicată pentru cititor; este pentru cineva care nu e prea deschis la lucrurile de acest fel și care n-a citit niciodată despre acest subiect. Deci, pe care mi-o recomandați?”

Repetarea acestor două întrebări m-a determinat să scriu cartea de față. Mi-am dorit ca textul să fie cel mai simplu și mai concis posibil pentru a le da unor cititori neinițiați toate răspunsurile la întrebările clasice adresate de omul simplu și mai ales de către sceptici și criticii materialişti, care mă bombardează prin scrisori sau prin mass-media.

Am căutat cele mai bune argumente pentru a mă face avocatul existenței unei Lumi de Dincolo și am găsit șapte. Șapte fenomene atât de nerecunoscute, contestate de mulți și cu toate acestea incontestabile, șapte dovezi uimitoare și greu de contrazis. Pentru fiecare dintre aceste

motive, le-am dat cuvântul celor care mă contrazic, scopul final fiind să expun argumentele lor slabe și să demonstrez că acestea se destramă cu ușurință, unul după celălalt, în fața logicii unei analize riguroase și obiective.

Credința în Lumea de Dincolo transformă viața; valorile materiale se șterg și nu mai sunt prioritare; frica de moarte dispare; fericirea devine sinonimă cu iubirea și spiritualitatea, motiv pentru care pare mult mai accesibilă. În această lume dominată de bani, se pare că ne dorim mai rar să le oferim iubire celorlalți pentru a profita de clipele speciale ale unei întâlniri sau de un moment aparte – ca, de exemplu, o simplă plimbare în natură sau o conversație improvizată cu un apropiat ori un necunoscut – și ne dorim mai mult, în mod egoist, să acumulăm bogății materiale, neglijând tot restul. Nu-i de mirare că există atât de mulți oameni nefericiți în societățile noastre occidentale! Nu mai comunicăm unii cu alții, iar a medita în liniște se consideră a fi timp pierdut...

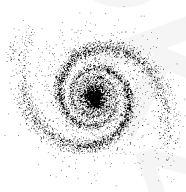
Vom vedea că transformarea transcendentă legată de încrederea în existența Lumii de Dincolo se înregistrează la 18% dintre cei care au cunoscut un stop cardiac și la toți aceia care au o credință sinceră și autentică în Dumnezeu.

A crede într-o Lume de Dincolo are în egală măsură avantajul de a ne îmbunătăți starea de sănătate; efectele pozitive ale credinței și ale rugăciunii pentru vindecarea de boală le-au atras deja atenția multor medici. O anchetă publicată în ziarul *Newsweek*, în 10 noiembrie 2003, dezvăluie că a avea credință în Dumnezeu îți ridică moralul și te ajută să-ți recapeți mult mai ușor și mai rapid starea de sănătate în urma unei boli grave. Tot în conformitate cu același studiu, 72% dintre americani cred că rugăciunea ne ajută să ne vindecăm, stimulând o recuperare înainte de termen.

Studiile și practica realizate la Universitatea Rush din Chicago, precum și cercetările conduse la Universitatea din Michigan au demonstrat că depresiile și bolile psihosomatice legate de stres erau mai puțin numeroase la persoanele credincioase, iar rata de mortalitate la tineri se diminuea cu 25% atunci când ei credeau în viața după moarte. Universitatea Duke din Carolina de Nord a stabilit că aceeași rată se micșora cu 30% la bolnavii cardiaci în anul imediat următor unei operații grele dacă acești pacienți practicau rugăciunea.

Astfel de studii științifice nu fac, de fapt, decât să confirme ceea ce se intuiește deja de mulți ani: credința în existența unei Lumi de Dincolo crește speranța de viață, îmbunătățind starea de spirit și diminuând repercusiunile fizice îngrozitoare legate de stres, anxietate și frică.

Fie ca această pledoarie în favoarea vieții de după viață să contribuie la transformarea în acest sens pozitiv a tuturor cititorilor cărții de față, deschizându-le poarta spre adevărata pace interioară și spre o stare mai bună de sănătate, în ciuda momentelor grele și dureroase ale vieții.

Notă

Toate mărturiile ce urmează sunt autentice. Ele mi-au fost adresate personal în scris ori mi-au fost destăinuite în interviuri de cercetare. La cererea anumitor martori, am folosit uneori identități fictive și am scos orice indiciu care ar face posibilă recunoașterea persoanelor implicate. Pentru a-mi exemplifica și susține afirmațiile, am fost nevoit să transcriu doar anumite fragmente din scrisorile primite.

Motivul 1

60 milioane de indivizi reveniți din moarte

„Dacă suntem convingeți că un lucru nu există, atunci nu îl vedem.“

Ervin László, INREES, Paris, 25 mai 2011

Imediat după ce am avut stopul cardiac, am ieșit din corpul meu. Mă aflu în tavan și am văzut tot; am asistat la toate detaliile reanimării mele. Voiam să strig la persoanele care încercau să mă readucă la viață să mă lase în pace, să mă lase să plec, dar nu mă puteau auzi. Mă simțeam extraordinar și nu aveam deloc dorința de a reveni în corp.

Apoi, am intrat într-un tunel. Mă îmbăiam într-o lumină de iubire necondiționată și fericirea mea era extrem de puternică. Mi-am revăzut întreaga viață, derulându-se în cele mai mici detalii și cu o viteză amețitoare. Am resimțit binele și răul făcut altora. Am întâlnit o ființă de lumină de o bunătate

infinită care m-a întrebat ce am făcut cu viața mea și ce am făcut pentru ceilalți.

Părinții mei decedați au venit să mă întâmpine, pentru a-mi spune că trebuia să revin în corp deoa-rece, din păcate, nu puteam rămâne cu ei, deși eu îmi doream fierbinte acest lucru. Ei mi-au arătat o fron-tieră, aceasta fiind limita dincolo de care nu trebuia să trec. În momentul în care m-am reîntors în corp, toate durerile mele pământești au revenit și eram ex-trem de trist să părăsesc această lumină minunată...

Acum, sunt foarte fericit știind că există viață după moarte și că într-o bună zi voi fi din nou în acea lumină de iubire. De asemenea, sunt conștient că, pe pământ, cel mai important este să știm să-i iubim și să-i ajutăm pe ceilalți.

Această experiență mi-a bulversat viața. Nimic nu va mai fi vreodată ca înainte!

Călătoriile spre Lumea de Dincolo

În 25 de ani de muncă la secția de Reanimare, am adunat sute de mărturii ale pacienților reveniți din moarte clinică. Citatul reconstituit în aliniatele precedente repre-zintă o sinteză condensată a acestor relatări diferite, un fel de rezumat ce regrupează principalele caracteristici ale acestor călătorii unice în Lumea de Dincolo.

Secvența evenimentială descrisă este aceeași aproape întotdeauna, independent de cultură, de convingeri, de lo-cul în care trăiesc acești oameni sau de religia lor. Nu există niciun factor care să prezică cine va trăi o astfel de experiență; vârsta, sexul, nivelul social sau credințele nu ne permit să emitem concluzii despre cine ar fi predispus la cunoașterea acestui eveniment extraordinar.

Cu toate acestea, nicio relatare nu se aseamănă de fapt cu alta, întrucât fiecare persoană își exprimă trăirea în funcție de sensibilitatea și de cultura propriei. Totuși, numeroasele elemente recurente pe care le-am putut culege ne dau de înțeles că itinerariul este, în general, mereu același. E ca și cum i-am cere unui tânăr eschimos, unei bătrâne americance sau unui senegalez de 50 de ani să povestească o călătorie la Veneția. Relatările lor ar fi foarte diferite, dar, în ansamblu, ne-am da seama destul de repede că toți trei au vizitat același oraș.

De exemplu, un copil care a trecut printr-un stop cardiac spune că a văzut „un mare domn care se lumina singur“, descriind astfel ființa de lumină. Unii îl întâlnesc pe Iisus Hristos, pe Buddha, pe Fecioara Maria sau chiar pe profetul Mahomed; divinitatea percepută în lumină se metamorfozează în funcție de credință și de religie.

Însă există un element care se regăsește în toate cazurile: pentru cei care au cunoscut această experiență, viața continuă după moarte, iar Lumea de Dincolo există. Ei sunt profund convinși de aceasta, nimeni și nimic nu va putea să-i determine să-și schimbe părerea. Unul dintre ei mi-a declarat într-o zi:

Chiar dacă un om de știință ar ajunge să demonstreze prin $A \text{ plus } B$ că experiența mea n-a fost decât o halucinație, nu l-aș crede nicio secundă, fiindcă sunt sigur în adâncul sufletului meu că tot ceea ce am trăit în acea zi chiar este real; așa ceva nu are nimic de-a face cu un vis sau cu o halucinație!

În conformitate cu ultimele studii statistice¹, există cel puțin 60 de milioane de persoane care au cunoscut

¹ Institutul Gallup 1993, *US News and World Report* 1997, INA Schmied 1999. (n.aut.)

această experiență transcendențială după un stop cardiac, adică 4% din populația occidentală (2,5 milioane de francezi, 12 milioane de americani); numărul este mult mai mic în regiuni ale planetei unde posibilitățile de reanimare sunt aproape inexistente. Este o certitudine faptul că, odată cu banalizarea acestui gen de mărturisiri și dezvoltarea defibrilatoarelor automate, vom asista foarte rapid la o înmulțire a relatărilor.

Într-un număr mai restrâns de cazuri, se ajunge ca incursiunile în Lumea de Dincolo să nu fie trăite într-un mod atât de agreabil și de fantastic precum cel menționat anterior. De exemplu, Michel Garant a păstrat o amintire înspăimântătoare a experienței sale anestezice din timpul operației aortocoronariene practicate în semiurgență, în 1997. Relatarea lui evidențiază puternic toate laturile negative ale experienței sale.

S-au realizat numeroase studii cu scopul de a înțelege de ce anumiți indivizi trec mai degrabă pe lângă Infern decât prin Paradis în decursul acestor experiențe și, din nou, nu s-a ajuns la nicio concluzie asupra existenței vreunui factor prevestitor. Iată un pasaj din scrisoarea lui Michel Garant:

Nu se știe niciodată cum se va desfășura traversarea oglinzii. Poetul a scris: „Adesea am un vis ciudat și copleșitor...” Acest poem și multe altele însoțeau cu muzica lor trecerea căruțului ce mă ducea spre sala de operații... Ce vis voi avea?

Luminile orbitoare, brațele încrucișate, îngerii verzi ce se învolutează în jurul altarului de sacrificiu...

Precum pelicanul din poem, îmi vor sfâșia trupul până la măruntaie, până la inima care îmi bătuse prea tare!!!

O voce îmi zice: „Închideți-vă pumnul, vă voi strânge de braț, apoi vă voi înțepa cea mai bună venă, nu veți simți nimic. După aceea, începeți să numărați.“

O mică arsură îmi curge în vena brațului stâng. Încep să număr: unu, doi, trei, patru, cinci... Apoi, simt coborârea moale, ușoară, ca de bumbac, spre neant... vidul, absența, nebuloasele. Nu știu cât timp a durat hoinăreala mea insensibilă...

M-am trezit brusc, minuscul și gol, înghețat din interior mai mult decât din exterior. Eram legat de un zid amețitor, fără bază, fără înălțime, fără de început și fără de sfârșit. Întregul meu orizont era numai acest zid neclar și bej, de care o forță necunoscută mă presa, mă strivea, mă contorsiona... Îmi era teamă, eram singur, departe de toate, departe de lume, departe de zgomot, singur, un bebeluș minuscul și gol într-o tăcere de gheață... Îmi era frig, atât de frig!

Apoi, terifiat, am simțit cum acel zid înfricoșător se mișcă, se răstoarnă și mă împinge înspre abis... Urma să cad în coșmarul absolut... Deci asta era... MOARTEA... sau INFERNUL...

Dar nu. Mi-am revenit în simțiri în trupul meu de gheață. Auzeam zgomot în jurul meu, era atât de convingător zgomotul... Voci de îngeri care ziceau: „Se va trezi...“ Îmi era frig, atât de frig, îmi doream să fiu acoperit cu o pătură călduroasă, dar eram într-o carcasă de gheață, într-un trup care nu-mi răs-pundea și nu mă mai asculta... De ce m-au închis în acest trup inert, care era o închisoare pentru mine?

Voiam să înșfac cearșaful pe care zăceam, dar mi-era imposibil, căci mâinile mi-au rămas și ele de gheață... În final, am putut articula: „Mi-e frig...“

Cuprins

<i>Prefață</i>	7
<i>Introducere</i>	11
<i>Avertisment</i>	14
Motivul 1. 60 milioane de indivizi reveniți din moarte ...	15
Motivul 2. Un caz unic greu de contestat	33
Motivul 3. În pragul morții	41
Motivul 4. Un spirit în afara trupului.....	51
Motivul 5. Perceperea morții	71
Motivul 6. Mediumnitatea	81
Motivul 7. Semnele din Lumea de Dincolo	91
<i>Postfață</i>	129
<i>Bibliografie</i>	151
<i>Mulțumiri</i>	158